

[Arne Bjerregaard]

lagt en ekstra udgift, så skal den store indkomst tjene betydelig mere for at få dette betalt; end den lille indkomst skal gøre. Sådan er det nu engang.

Dette være ikke sagt, fordi jeg mener, det er den rette måde. Jeg mener stadig væk, en godtgørelse til dem, der vinder en sag, må være det rimeligste. Jeg håber, at forslagsstillerne er enige i, at det er det, vi må arbejde frem imod. Hvis forslagsstillerne er det, er vi villige til at arbejde videre med det foreliggende forslag.

Flygaard (DR):

Retsforbundet ser positivt på det foreliggende forslag til lov om ændring af ligningsloven og vil gerne indledningsvis gøre den bemærkning, at vi synes nok, det er rimeligt, hvis man først og fremmest betragter det foreliggende forslag som et forslag om at skaffe en større grad af retssikkerhed, at skaffe en større grad af betryggelse. Vi beklager for så vidt, at det i højere grad under den debat, der allerede har været, er blevet et spørgsmål om, om man nu skal yde en godtgørelse eller der skal indrømmes fradrag. For os er det centrale i dette tilfælde helt oplagt spørgsmålet om at skabe en større grad af retssikkerhed og skabe en større grad af tryghed hos skatteyderne.

Hvis man anvender princippet om at indrømme fradrag, skal man immervæk huske på, at fradraget aldrig vil være af en sådan størrelse, at man får noget overskud af at have gennemført en sådan sag. Man kommer selv til at bidrage med et beløb af en større eller mindre størrelse. Hvis man anvender godtgørelsesprincippet, kan man måske også rejse spørgsmålet, om der i alle tilfælde bør indrømmes en godtgørelse.

Det må være helt oplagt, at hvor skatteyderen har ret, er hensynet til skatteyderen størst, og hvis man giver ham en fradragsmulighed, får han sådan set kun delvis kompensation i forbindelse med sit forsøg på at opnå den ret, han har i henhold til loven.

Vi vil gerne pege på, at hvis der skal skabes retssikkerhed, må det også være rimeligt at tilgodese den gruppe af skatteydere, som faktisk står i en usikker stilling, således at man ikke kan beskyldte de pågældende for at være kværlanter. De føler sig bare usikre over for, om loven nu er sket fyldest. Derfor

synes vi faktisk, at det samme hensyn kan gøres gældende over for den gruppe af personer.

Tilbage bliver spørgsmålet om kværlanterne. Kværlanterne vil nok under alle omstændigheder anlægge sager, uanset om de kan trække udgifterne fra eller om de kan få godtgørelse. Det er muligt, at de bliver tilskyndet en lille smule mere til det.

Jeg vil gerne i relation til det, ministeren siger om lovforslaget, pege på, at hvis det var en vej at overveje en større grad af ret til fri proces eller noget lignende for at sikre retssikkerheden, så er det også en vej, som retsforbundet er åben over for og vil stille sig meget positivt over for.

Vi har svært ved at se, at dette forslag får de store provenumæssige konsekvenser.

Vi kan tilslutte os de betragtninger, som ordføreren fra venstresocialisterne kom med, at der nok er en række lignende problemer på andre områder, men lad os så også se på disse spørgsmål ved en anden lejlighed. Hvis vi altid forlanger det hele, får vi tit og ofte intet. Lad os prøve her at gå de små skridts vej.

Anders Poulsen (V):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der har været positive over for det fremsatte lovforslag. Så vidt jeg kan tælle sammen, er der her et flertal, der har udtalt sig principielt positivt om dette forslag. Der er en lang række forskellige ting, der skal drøftes i udvalget, og som må indebære, at vi kan få en interessant udvalgsbehandling af dette lovforslag.

Jeg kommer til at sige, at først og fremmest er motiverne, der ligger til grund for det fremsatte lovforslag, naturligvis retssikkerhedssynspunkter. En af de mest fundamentale betingelser for, at borgerne kan føle, at retfærdigheden tilstræbes opnået i skattesystemet, er, at det ikke er økonomisk stærkt belastende at få prøvet skatteansættelsen ved en højere instans. Fradragsret for sagsomkostninger vil økonomisk gøre det langt mere overkommeligt for borgerne at føre skattesager.

Ombudsmanden har, som det er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, også fundet, at det var tvivlsomt, om der var lov hjemmel for den administrative afgørelse, som med-